

*Forslag til lov om ændring af lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker. (Søfolks radio- og fjernsynsbetjening) [af Arentoft (FP) m. fl.]*

(Lovforslag nr. L 92. Fremsat 15/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

### *Forhandling*

**Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):**

Jeg skal gøre det ganske kort. Som det fremgår af forhandlingerne i dette ting, har det de to gange, fremskridtspartiets lovforslag tidligere har været til behandling, hele tiden været regeringens standpunkt, at danske søfolk i udenrigsfart så hurtigt som muligt burde have adgang til Danmarks radios udsendelser i kasetteform. Det er lige så klart blevet sagt, at fremskridtspartiets lovforslag indebar en tilsidesættelse af kunstneres rettigheder, som regeringen ikke fandt forenelig med de rets- og kulturpolitiske principper, som er bærende elementer i de nordiske ophavsretslove og i de internationale konventioner, som Danmark har forpligtet sig til at respektere på området, navnlig Bernerkonventionen.

Kunstnerne har et rimeligt og et fundamentalt krav på at kunne opnå et økonomisk udbytte af den udnyttelse, der sker af deres værker og præstationer. Fastsættelsen af dette vederlag bør ligesom på andre områder i samfundet, så langt det er muligt, ske ved frivillige aftaler mellem de involverede parter.

Det kan være en svær proces at få sådanne aftaler i stand, og folketinget vil fra de tidligere behandlinger af sagen og de mange spørgsmål, der har været stillet til mig, vide, at denne sag har haft en lang, en meget lang, og ingenlunde let gang på jorden.

Det er derfor med tilfredshed, jeg kan meddele, at der på et møde den 6. december i år mellem repræsentanter for Danmarks radio, handelsministeriet, kulturministeriet og kunstnerorganisationerne blev opnået enighed om et aftaleudkast, som senere er blevet godkendt af kunstnerorganisationerne, handelsministeriet og radiatorådets forretningsudvalg.

Tilbage står, at der nu gennem handelsministeriet vil blive søgt om de nødvendige be-

villinger til bånddistributionsordningens praktiske gennemførelse, og jeg håber, at tinget vil se med velvilje på disse bevillinger, således at også denne praktisk vigtige side af sagen hurtigt kan blive løst.

Som det fremgår af mine få bemærkninger, er der nu opnået en aftalemæssig løsning på rettighedsspørgsmålene. På denne baggrund og med henvisning til de principielle synspunkter, jeg nævnte indledningsvis, kan regeringen nu som før ikke tilslutte sig fremskridtspartiets forslag om ændring af ophavsretslovens § 11.

**Hans Hækkerup (S):**

Det forslag om ændring af ophavsretsloven, som fremskridtspartiet her har genfremsat, er overflødigt, dels fordi spørgsmålet om søfolkenes fjernsynsbetjening ikke løses blot ved en ændring af ophavsretsloven, dels fordi kulturministeren har fremsat forslag om, at Danmarks radio fremover skal drage omsorg for, at optagelser af Danmarks radios tv-programmer kan stilles til rådighed for søfarende på danske skibe i udenrigsfart, mandskab på boreplatforme o. lign.

Der kan imidlertid være grund til at opholde sig lidt ved den forskel, der er på fremskridtspartiets og ministerens forslag. Fremskridtspartiets forslag bygger på, at det er rederierne, der skal afgøre, hvilke programmer søfolkene skal have mulighed for at se. Socialdemokratiet mener fortsat, det er rigtigt, at Danmarks radio har eneret på spredning af radio- og tv-programmer.

Desuden har forslagsstillerne endnu ikke givet nogen fornuftig forklaring på, hvordan de mindre rederier skulle skaffe penge hertil. Fremskridtspartiet giver tit udtryk for bekymring over de omkostninger, der pålægges erhvervslivet. Ministerens forslag om, at det offentlige skal foretage en sådan distribution af tv-kassettebånd, burde derfor kunne vinde tilslutning selv fra fremskridtspartiet.

**Nathalie Lind (V):**

Venstres holdning til fremskridtspartiets lovforslag er bekendt. Vi har flere gange stemt imod det, men jeg skal i dag blot udtrykke min tilfredshed med, at der nu endelig er kommet en aftale i stand, at denne aftale nu er blevet godkendt, og så må vi jo afvente næste akt. Vi er tilfredse med, at dette

[Nathalie Lind]

spørgsmål endelig nærmer sig sin løsning. Vi har gentagne gange givet udtryk for, at vi gerne ser, at søfolk på den måde, som det er skitseret af ministeren, får adgang til at se Danmarks radios programmer.

#### **Grethe Fenger Møller (KF):**

Det er som sagt ikke første gang, vi her i tinget skal tage stilling til et forslag fra fremskridtspartiet om at løse problemerne omkring søfolks radio- og fjernsynsbetjening gennem en ændring af ophavsretsloven.

Det konservative folkeparti kan være meget enig i, at det nu haster meget med at få en løsning på dette problem og på en tilfredsstillende måde. Vi synes også, det er en sag, som har trukket i langdrag alt for længe, men vi mener ikke, at dette problem skal løses gennem en ændring af ophavsretsloven, for problemet er jo ikke, at man ikke vil anerkende ophavsretten til programtjenesten; det er et spørgsmål af økonomisk og praktisk karakter, der skal løses.

Vi mener, at fremskridtspartiets lovforslag indeholder en tilsidesættelse af ophavsmændenes interesser, som vi ikke kan acceptere, og vi er glade for, at der nu er kommet en aftale på dette område.

Vi har også bemærket, at der i det forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, som kulturministeren har fremsat, og som vi skal behandle senere i dag, er indføjet en bestemmelse om, at Danmarks radio skal sørge for, at der stilles programmer til rådighed for danske søfarende. Vi er enige med regeringen i, at det er bedre at løse dette problem gennem radioloven end gennem en ændring af ophavsretsloven.

Men jeg vil gerne rejse et spørgsmål. Når vi nu får dette problem løst gennem radioloven, må vi nok erkende, at det ikke kommer til at gå så hurtigt med at få den nye radiolov igennem, og da kunne vi godt tænke os at foreslå, at man tog dette ene spørgsmål ud af det nye radiolovsforslag og fik det hurtigt til behandling igen i tinget – måske lige efter nytår – så man kunne få løst en del af problemet på denne måde.

#### **Melchior (CD):**

Jeg vil gerne gratulere både ministeren og andre involverede parter, ikke mindst søfolkene, med den aftale, vi her fik meddelelse

om. Jeg er ikke kyndig nok til helt at kunne overskue, om det løser hele problemet. Hvis det gør det, er det yderst tilfredsstillende. Hvis det ikke gør det, vil jeg gerne støtte fru Grethe Fenger Møllers tanke om, at hvis, såfremt, i fald den nye radiolov ikke bliver vedtaget på denne side af 31. marts – og det gætter jeg også på at den ikke vil kunne nå, det taler vi om senere på eftermiddagen – bør man ad lovgivningens vej, ikke som forslået af fremskridtspartiet over ophavsretsloven, men over radioloven, se at få fortaget denne lille ændring, således at søfolkene sikres andel i radio- og fjernsynsudsendelserne.

Af hensyn til både folketinget og pressen, der jo repræsenterer offentligheden, vil jeg godt spørge, om kulturministeren kan give oplysninger om, hvilket beløbsmæssigt omfang den indgåede aftale har. Da jeg forstår, at den er godkendt, går jeg også ud fra, at beløbet kan meddeles, og det vil jeg gerne høre om ministeren kan gøre i dag.

Som sagt kan CD 100 pct. støtte, at søfolkene nu skal og må have dette problem løst, og på dette punkt gælder det samme, som gjaldt ved behandlingen af den forrige sag, at vi kan ikke lade visse formalia, som er lette at overvinde, stå i vejen for, at det virkelige finder sin løsning. Jeg vil godt bede ministeren komme med en udtalelse om, hvorvidt den indgåede aftale, som han omtalte, og som han kender og vi ikke kender, løser hele problemet, indtil den nye radiolov eventuelt er vedtaget.

#### **Ole Henriksen (SF):**

Ministeren er jo overraskelsesmand, der kommer med løsninger nu her i – ja, det er vel knap og nap ellefte time, men altså lige i sidste øjeblik. Det svarer nogenlunde til fremsættelsen af forslaget om ny radiolov, det var jo også lidt af en overraskelse. Men o. k., der skal også være lidt krydderier i den retning.

Vi synes i SF, at man har behandlet søfolkene dårligt ved at trække dette spørgsmål i langdrag, og kan man ikke sige andet om det her fremsatte forslag, så har det i hvert fald den funktion, at det medvirker til at presse på for at få løst problemet. Jeg tror, at forslagsstillerne, ligesom det ofte har været tilfældet med nogle af de forslag, vi fremsætter, ved, at det gælder om at holde gryden i kog.

[Ole Henriksen]

Det må vi leve med herinde, og så må vi også tage de overraskelser, som ministeren hen ad vejen kan finde ud af, og så håbe på, at man selv har medvirket til at få fremmet den slags løsninger.

Nu er der altså lavet en aftale, og den må vi så tage med i den kommende radiolov og håbe, at den også hurtigt vil kunne finde vej gennem tinget her, således at søfolkene, som det gælder her, også får ret til at se danske tv-udsendelser.

**Tove Jørgensen (DKP):**

Selve intentionen i forslaget kan vi fra DKP godt tilslutte os, fordi det utvivlsomt er et problem, at vi ikke allerede kan tilbyde danske søfarende en rimelig chance for at modtage dansk tv og radio, når teknikken allerede har udviklet sig, sådan at det faktisk kan lade sig gøre.

Når vi ikke kan gå ind for det foreliggende lovforslag, har det derfor andre årsager, nemlig de problemer, der er med hensyn til ophavsretten, og det har ministeren jo været noget inde på. Vi kan ikke bare ignorere de problemer, der er med hensyn til ophavsretten.

Der er også et andet problem, som hr. Hans Hækkerup var inde på. Det er, at det er rederierne, der skal bestemme, hvad der skal sendes ud. Vi vil ikke være med til uden videre at presse en lovgivning som denne ned over de organisationer, som har ophavsrettighederne.

Da kulturministeren i forslaget til radiolov, som vi skal behandle senere, i § 6, stk. 3, faktisk åbner op for en forhandling omkring disse spørgsmål, mener vi, det må være mere hensigtsmæssigt, at man løser problemet i den sammenhæng, selvfølgelig under forudsætning af, at det sker gennem forhandling med organisationerne. Vi er godt klar over, at det kan være tunge og vanskelige forhandlinger, det har tiden allerede vist, men vi kan ikke ignorere de helt elementære interesser, der ligger her.

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Jeg vil gerne begynde med at tage afstand fra det lovforslag, der er fremsat af fremskridtspartiet, om at fratage kunstnere, journalister og andre, der fremstiller fjernsynsoptagelser, deres rettigheder uden videre.

Jeg har godt lagt mærke til, at fremskridtspartiet tidligere har været ude efter at fratage andre deres rettigheder. Arbejdere og funktionærer skulle jo efter et andet forslag aflevere de penge, de har opsamlet i ATP-fonden, uden erstatning, og her går det altså ud over kunstnere og andre. Den slags røverier kan vi naturligvis fra radikal side ikke støtte.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at man har været utilstedeligt længe om fra regeringens side at komme med et forslag. Det burde have været ordnet for længst. Om ikke andet så burde man have ordnet det på den måde, som nordmændene har ordnet det, da det trak ud med deres forhandlinger om ophavsrettigheder med ophavsrettighedsindehavernes organisationer. Da sagde de, at i en overgangsperiode må det finde sted. Men nu meddeler ministeren os lykkeligvis, at der er truffet aftale, og jeg vil gerne understrege det, som SF-ordføreren sagde her, at har fremskridtspartiets forslag ikke tjent andet formål, så har det øjensynlig sat fart i forhandlingerne, så ministeren har fået gennemført en ordning. Det er godt.

Nu vil jeg gerne have nogle få ting bekræftet. Ordningen vil forhåbentlig gælde, hvad enten vi er nødt til at fortsætte med den gældende lov om radio og fjernsyn, eller vi får en ny. I den forbindelse og i parentes være sagt, at jeg synes, regeringens forslag er særdeles dårligt. Ikke mindst i en tid, hvor reaktionen, repræsenteret af fremskridtspartiet og andre, har så gode kår, og i en tid, hvor vi desværre må opleve, at folk, der burde have det som deres første opgave at værne om kulturen, ikke altid gør det med held, er regeringens radioforslag dødsensfarligt for ytringsfriheden. Men jeg vil altså gerne have at vide, om den ordning, der er truffet, gælder både under den nugældende lov og under den kommende radiolov.

Så vil jeg også gerne have at vide, om ordningen også gælder for skibe, der er charret af danske rederier og sejler med dansk besætning, og om der er begrænsning i antallet af udsendelsestimer eller udsendelsesarter. Derudover går jeg ud fra, at vi uden videre kan få ordningen forelagt i kulturudvalget til orientering.

Som sagt må jeg tage afstand fra det foreliggende lovforslag. Røveri, selv om det foregår på statsbasis, hører ingen steder hjemme.

[Honoré]

### Honoré (KrF):

Også vi mener, at det nu haster med at skaffe søfolk en ordentlig radio- og fjernsynsbetjening, og fremskridtspartiets genfremsatte forslag har vel været med til at presse på. Kulturministeren har imidlertid i dag tilkendegivet, at en løsning synes inden for rækkevidde, og i forslag til ny radiolov er der jo i § 7, stk. 3, pålagt Danmarks radio pligt til at ordne dette spørgsmål. Måske denne del af lovforslaget bør vedtages uafhængigt af den nye radiolov som foreslået fra anden side, idet vi da håber, at den nye radiolov ikke jages gennem folketinget, men at der bliver god tid til at behandle den i offentligheden og her i tinget.

### Mølgaard (DR):

Jeg forstår, at kulturministeren har en aftale, og det må vi jo så vurdere konsekvenserne af under det forestående udvalgsarbejde. Hvorvidt fremskridtspartiet har ophavsret til den etablerede aftale eller ej, er der nogle, der har vendt og drejet i luften, men hvorom alting er, så vil vi gerne tilslutte os det, der har været intentionen i én henseende fra forslagsstillernes side, nemlig at presse på for at få løst radio- og tv-betjeningsproblemet for de søfarende. Det har hastet, det har trukket alt for meget i langdrag.

Ministerens lovforslag om Danmarks radio, som vi jo altså får til behandling lidt senere, går ud på at pålægge Danmarks radio at sikre, at en sådan betjening kommer op at stå permanent, og det er da en løsning, som vi kan tilslutte os.

Jeg kan da også tilslutte mig det forsøg på at presse på, som fru Grethe Fenger Møller skitserede før med eventuelt at trække dette ud af det store radiolovskompleks og sikre det en særskilt behandling, en særlig hastig behandling. Vi må have en permanent ordning op at stå på dette område, nok også hurtigere, end det er muligt at gennemforhandle hele det store radiolovskompleks.

Forslaget her fra fremskridtspartiet mener vi imidlertid rammer noget ved siden af, fordi det krænker ejendomsretten, nærmere betegnet den, som følger af bestående ophavsretsprincipper, men det er godt, at man har villet presse på, selv om forslaget altså rammer noget ved siden af. Fru Grethe Fenger Møllers tanke om et isoleret initiativ mener

vi har større chance for at ramme plet i det, som er det tilbagestående problem, som vi nu må veje og vurdere lidt nærmere, når vi får set på aftalen, som ministeren har i hus.

### Arentoft (FP):

Jeg takker for modtagelsen af forslaget hos mange af ordførerne.

Ministeren var inde på, at der var tale om en tilsidesættelse af kunstneres rettigheder og kunstneres ret til økonomisk udbytte. Den ret vil vi ikke anfægte på nogen måde, det står også i bemærkningerne til vores forslag, som vi har udarbejdet bl. a. på grundlag af hr. Hans Jørgen Lembourns udtalelser i folketinget i 1975-76 – det står i Folketingstidende 1975-76, sp. 6969 – hvor der tales om symbolske beløb for skibene.

Der er tale om, som vi anfører i vores bemærkninger, at de kunstnere, som enten leverer værker til eller optræder i fjernsyn, får et honorar, og dette honorar sættes således, at når først de har fået betaling én gang, så kan udsendelsen anvendes så mange gange, som det nu passer Danmarks radio, og hvem der nu ellers måtte have lov til at gengive det. Således skal honorarerne afpasses, og der er derfor ikke tale om, at man vil anfægte kunstneres ret til økonomisk udbytte.

En Leif Panduro ville være lige lykkelig, om hans gode tv-stykker blev set af 2½ mill. danskere på danske tv-modtagere eller af 2½ mill. danskere plus måske 15.000 søfolk i udenrigsfarten. Han ville måske oven i købet være endnu gladere, hvis han vidste, at søfolkene også fik lov at se dem.

Nu kommer ministeren så og siger, at der er truffet en aftale her den 6. september mellem repræsentanter for Danmarks radio og kunstnerne og kulturministeriet osv. Der er flere ordførere, der siger, at det da er vældig godt, men for det første ville jeg da meget gerne vide, hvorfor vi ikke har hørt et eneste ord om det. Der er dog gået lang tid siden den 6. september... (*Melchior*: December!) Nå, så har jeg hørt forkert, 6. december, undskyld, men det havde alligevel været rart, om vi havde nået at høre det, vi har jo dog immervæk den 15. i dag, så der er gået 9 dage, men det skal altså komme som en afsløring her i folketinget. Jeg synes sådan set, at det havde været rimeligt, hvis vi havde fået det på et tidligere tidspunkt.

[Arentoft]

Ministeren nævnte også, at der nu skal søges om bevillinger, og det er faktisk det, fremskridtspartiet er imod. Der skal altså bruges skatteydermidler til at sørge for denne distribution, men vi mener, at det er noget, rederierne kan klare. Det er symbolske beløb, der ligger på mellem 800 og 1.000 kr. pr. skib, og det er ikke noget beløb, som kan slå noget som helst rederi ud, så store rederier har vi trods alt ikke, at det kan dreje sig om milliardbeløb.

Det er først og fremmest afgørende, at vi får gennemført dette forslag, som også flere af ordførerne var inde på. Nu haster det, og hvis man har læst vore bemærkninger, så vil man kunne se næsten en dagbog for, hvor meget der er sket, og hvor positive alle er, for at der skal ske noget. Nu skal der altså ske noget, men det er igen ad den vej, som socialdemokratiet gerne vil gå, nemlig at det skal være statsdirigering, og det er dér fremskridtspartiet og socialdemokratiet er uenige.

Hr. Hans Hækkerup var inde på, at det var rederierne, der nu skulle afgøre, hvilke udsendelser søfolkene skulle se. Ja men det er da også rimeligt. Den ved bedst, hvor skoen trykker, som har den på, og det må da være rimeligt, at det er brugerne, der får lov at bestemme, at de ikke skal se en del af det, som måske ikke er særlig seværdigt i dansk fjernsyn, oven i købet hvis de skal betale for det.

Med hensyn til de mindre rederier har jeg sådan set været inde på før, at det er symbolske beløb, og jeg kan tillade mig at bruge dette udtryk »symbolske beløb«, for det er brugt af både hr. Hans Jørgen Lembourn og hr. Lasse Budtz her fra denne talerstol. Det er altså det, der er tale om, men vi får formentlig om lidt et svar på, hvor meget det vil koste. Jeg kan huske, at hr. Lasse Budtz i en tidligere debat har været inde på, at der skulle oprettes en afdeling under Danmarks radio, og at det ville koste et sted mellem 6 og 7 mill. kr., så nu er jeg spændt på at høre, hvad det rigtige tal er. Det er jo det spørgsmål, som hr. Melchior har stillet, og som jeg forventer at vi får besvaret.

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde kort og godt, at man tog afstand fra dette forslag fra fremskridtspartiet, fordi vi ville fratage kunstnerne deres udbytte, og så sammenlignede hr. Bernhard Baunsgaard det med vores forslag om ATP osv. Dér vil jeg nu gerne

sige, at hvis der er tale om røveri, så er der vel ingen, der foretager større røveri end socialdemokratiet med støtte fra det radikale venstre, når vi ser på skatteplyndringen. Det kalder jeg røveri, direkte skatterøveri. I øvrigt er  $\frac{2}{3}$  af det, der ligger i ATP-fonden, jo indbetalt af arbejdsgiverne.

Vi kommer jo om lidt til lovforslag nr. L 124, men det er ganske sjovt at se, at mit spørgsmål den 12. oktober 1977 om, hvorvidt man kunne overføre et norsk lovforslag til dansk, er kommet til at brillere i bemærkningerne til § 7 i nr. L 124, hvor der er noget, der er kommet til. Ordet »flytbare« var bl. a. det, der stod i det norske forslag, og det er kommet ind her. Det vil altså sige, at man har været opmærksom på disse ting.

Som en af ordførerne sagde: det at vi nu har genfremsat dette forslag, har formentlig været med til at sætte skub i sagerne. Jeg vil gerne gøre flere af ordførernes ord til mine ved at sige, at nu haster det, og der må og skal ske noget i denne sag. Vi kan simpelt hen ikke være det bekendt over for vores søfolk i udenrigsfart.

**Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):**

Det er blevet sagt, at det har taget lang tid, og det har jeg gentagne gange sagt og beklaget. Jeg tror, at vi startede engang i begyndelsen af 1970'erne. Jeg ved, at min forgænger, fru Nathalie Lind, også havde forhandlinger og også havde sine vanskeligheder med at få det igennem.

Jeg har vanskelighederne stadig væk; hvorfor vi ikke har fået det igennem, det kan man bl. a. slå op i bemærkningerne til § 7 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og se. Da vi nåede til en aftale, som var sluttet med en lang række parter, også med en forhandlingsdelegation fra Handelsflådens Velfærdsråd, og man var blevet enig, blev det bagefter forkastet af Danmarks Rederiforenings og de søfarendes repræsentanter i Handelsflådens Velfærdsråd, som ikke har ønsket at opræde som aftalepartner i forhold til rettighedshavernes organisationer.

Vi gjorde gentagne forsøg på at genoptage forhandlingerne, men de var resultatløse. Derefter blev vi enige om, at vi ville skære igennem og fremsætte det som en del af det lovforslag, der nu ligger på folketingets bord.

## [Ministeren for kulturelle anliggender]

For ikke at skulle vente på det optog vi videre forhandlinger, men uden om rederierne og søfartsorganisationerne, og nåede frem til enighed mellem alle parter.

Det, jeg gerne vil sige, er, at der nu er tiltrådt en frivillig ordning mellem alle disse parter. Nu drejer det sig alene om et aktstykke. Vi behøver ikke at haste en del af lovforslaget igennem eller noget som helst andet, vi kan ordne det gennem et aktstykke i finansudvalget, hvor fremskridtspartiet også er meget velkommen til for en gangs skyld at stemme for, når vi når dertil.

Jeg vil da gerne sige, at når det ikke er blevet offentliggjort før, så er det, fordi Danmarks radios forretningsudvalg skulle bekræfte det på sit møde den 13. december – altså i forgårs, i dag har vi jo den 15. december. Det er vel ikke helt unaturligt, at jeg synes, at det skal meddeles her i næsten samme øjeblik, som det er i orden og vi har fået tilbagemelding derfra. Det synes jeg er det væsentlige.

Jeg vil gerne understrege, at jeg mener, at vi også skal fastholde § 7, stk. 3, i den nye radiolov, der taler om den forpligtelse, Danmarks radio har til at sende til de søfarende.

Så er der blevet spurgt om, hvor dyrt det er. Dertil kan jeg sige, at det, som man har anslået, står i bilag 1, »Lovforslagets økonomiske konsekvenser«, i punkt 3. Der står, at distributionsordningen med dette udgangspunkt – vi siger ikke, at det er det sidste punkt, det drejer sig foreløbig om 152 timer, vi siger ikke, at det er den endelige ordning, der kan jo ske andre ting; det er en ordning, der er langt større end den norske ordning – vil betyde investeringsudgifter på godt 6 mill. kr. og årlige driftsudgifter på 3–5 mill. kr.

Så skal jeg blot svare på det spørgsmål, hr. Bernhard Baunsgaard stillede. Det drejer sig om skibe, der er optaget i det danske skibsregister, men ikke om skibe, der sejler under bekvemmelighedsflag. Vi skelner altså mellem disse to ting.

Jeg tror, at jeg dermed har svaret på de bemærkninger, der har været i forbindelse med fremskridtspartiets lovforslag.

**Hans Hækkerup (S):**

Jeg var meget glad for en bemærkning, hr. Arentoft kom med heroppe fra talerstolen. Hr. Arentoft sagde, at det er rederierne, der

skal bestemme, hvad søfolkene skal se. Det er klar tale, det er fremskridtspolitik. Derimod kunne jeg ikke rigtig forstå den begrundelse, hr. Arentoft gav. Han sagde nemlig, at det er dem, der har skoen på, der ved, hvor den trykker. Så vidt jeg har forstået, drejer det her sig om, at det er søfolk i udenrigsfart, der ske se de tv-kassettebånd, og ikke rederne.

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Jeg skulle ned hos ministeren og have lidt manuduktion for at forstå det svar, som ministeren gav mig. Jeg spurgte nemlig ikke om skibe under bekvemmelighedsflag. Jeg spurgte om skibe, der var chartret af danske rederier. Ministeren siger, at svaret skal forstås på den måde, at skibe, der er chartret af danske rederier og har dansk besætning, falder ind under ordningen, og det er jeg glad for.

Så er der denne indskrænkning til 152 timer. Om det dækker behovet, er vel nok tvivlsomt, men jeg går ud fra – det fik jeg ikke at vide – at det er klart, at vi får aftalen sendt til orientering i kulturudvalget. Der kan vi jo kigge på det, og så kan det være, at vi kommer frem til nogle flere spørgsmål og også i fællesskab kan drøfte, hvordan vi skal stræbe efter at denne ordning udvikler sig.

Som sagt er jeg glad for, at der er blevet truffet en aftale, og jeg tror ligesom flere andre, at fremskridtspartiet i denne sag har været med til at fremme ordningen. Jeg er ikke særlig sikker på, at den var kommet, hvis ikke der havde ligget dette lovforslag. Jeg kan naturligvis tage fejl, men jeg tror i hvert fald, at vi alle sammen må være enige om, at det ikke har skadet, at der lå et lovforslag om dette, selv om det så var et dårligt lovforslag.

ATP-fonden, siger hr. Arentoft, er for  $\frac{2}{3}$ 's vedkommende indbetalt af arbejdsgiverne. Jeg forstår simpelt hen ikke bemærkningen. Den tilhører dem, der er ansat. Det ville være det samme, som hvis hr. Arentoft sagde, at man ikke kan sige, at arbejderne ejer deres løn, for den er helt udbetalt af arbejdsgiverne. Det er jo det rene vrøvl – undskyld udtrykket, men det er vist ikke nemt at finde et andet dækkende udtryk.

Skatterøveri. Ja, det er også beklageligt, at hr. Arentoft ikke kan se, at her kan man heller ikke sige, at det er synonyme ting. Skat-

[Bernhard Baunsgaard]

ten bruges til foranstaltninger, der er til gavn for os alle, og vi har én gang vedtaget, at princippet er, at vi betaler efter evne. At vi så ikke har været særlig gode til at udforme lovene, er noget andet, men det kan vi jo rette.

Skatten bruges til foranstaltninger, der er til gavn for os alle, så vidt som et flertal her i folketinget nu engang kan skønne over det. Det, hr. Arentoft foreslår, er, at der skal tages noget fra en lille gruppe, nemlig kunstnere, journalister m. m. og gives til en anden lille gruppe. Og så tror han, at det kan sammenlignes med skattebetaling. Det er simpel begrebsforvirring, og det gør det sandelig ikke nemt at diskutere med hr. Arentoft med udbytte. Mon ikke hr. Arentoft dog engang kunne se at få styr på begreberne, så vi kunne begynde at føre fornuftige og udbytterige diskussioner med fremskridtspartiets repræsentanter, herunder hr. Arentoft?

**Ministeren for kulturelle anliggender** (Niels Matthiasen):

Man kan selvfølgelig glæde sig over, at julestemningen breder sig, og at man nu ser hr. Bernhard Baunsgaard arm i arm med fremskridtspartiet og være taknemlig over for fremskridtspartiet. Men jeg må sige, at jeg tror nu ikke, at det har fremmet denne aftales fremkomst så forfærdelig meget. Jeg ville have afvist forslaget, uanset om denne frivillige ordning var kommet, nemlig med den begrundelse, som hr. Bernhard Baunsgaard gav i sit første indlæg, at dette var et overgreb mod ophavsrettighederne.

**Arentoft (FP):**

Nu kom kulturministeren mig lidt i forkøbet, for jeg havde netop tænkt på også dette med julestemningen og hr. Bernhard Baunsgaard. Det var en lidt uvant situation, at der kom noget positivt fra den side, men nu kom jo altså kulturministeren som trolden og rev det ud af historien igen.

Hr. Bernhard Baunsgaard siger, at arbejderne efter vores forslag ikke kommer til at eje deres løn. Det gør de jo heller ikke, fordi skattevæsenet jo tager over halvdelen i gennemsnit. Og så bruger man det til mange gode ting osv., osv. Men det er jo dér, vi gør en indsats og siger, at mange af disse ting er vi slet ikke enige i. Vi kan jo bare se på mange

områder af bistanndsloven, hvor den misbruges, så det klodser. Vi kan se på biblioteksloven og mange, mange andre områder, hvor det misbruges, så det klodser. Det er dér, vi sætter ind.

Selvfølgelig mener vi, at kunstnere skal have honorar – det har hr. Bernhard Baunsgaard formentlig også hørt at jeg sagde i mit indlæg tidligere, men de skal have det som et engangshonorar, så der ikke skal forhandles hver eneste gang, fordi der skal laves en gensendelse. Det er dér, vi vil hen.

(Kort bemærkning).

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Da begrebsforvirringen øjensynlig fortsætter hos hr. Arentoft, og da hr. Arentoft sagde, at jeg havde udtalt mig positivt om et forslag fra fremskridtspartiet, må jeg, for ikke at risikere at der er nogen begrebsforvirring tilbage, selv ikke hos hr. Arentoft, sige, at jeg tager skarpt afstand fra fremskridtspartiets forslag og har gjort det hele tiden. Jeg sagde, at der nok var den positive virkning, at kulturministeren fik travlt med at slutte aftale, men jeg har ikke været positiv over for fremskridtspartiets forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

### *Afstemning*

Lovforslagets overgang til anden behandling  
vedtoges uden afstemning.

**Første næstformand** (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**5) Første behandling af:**

*Forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed* [af Mølgaard (DR) m. fl.]  
(Lovforslag nr. L 110. Fremsat 25/11 77).

Sammen med denne sag foretoges den sidst på dagsordenen opførte sag, nemlig: